

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.357 van 15 september 2014
in de zaak A. 213.641/IX-8474**

In zake: Maarten WOUTERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anne-Sophie Rondelez
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VRIJ TECHNISCH INSTITUUT LEUVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Pieterjan Osaer
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 september 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“De definitieve beslissing door de Voorzitter van de Interne beroepscommissie van tegenpartij i.v.m. de betwisting van de beslissing van de delibererende klassenraad t.a.v. Maarten Wouters, van 19 augustus 2014.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 september 2014, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anne-Sophie Rondelez, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Pieterjan Osaer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2013-2014 ingeschreven in het tweede leerjaar van de eerste graad hotel-voeding (tso) aan het Vrij Technisch Instituut te Leuven.

Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan verzoeker een oriënteringsattest B toe.

Nadat het overleg met de directie niet tot een nieuwe samenkost van de delibererende klassenraad leidt, dient verzoeker op 3 juli 2014 een bezwaar in bij de beroepscommissie.

De beroepscommissie adviseert op 18 augustus 2014 en het schoolbestuur beslist op 19 augustus 2014 om de over verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw bijeen te roepen. Hiervan wordt verzoeker met een 19 augustus 2014 gedateerd schrijven van de voorzitter van het schoolbestuur in kennis gesteld.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4.1. Verzoeker omschrijft het voorwerp van zijn beroep als de “definitieve beslissing door de Voorzitter van de Interne beroepscommissie [...] van 19 augustus 2014”.

4.2. Het is op het eerste gezicht niet de beroepscommissie die besloot om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen, maar wel het schoolbestuur.

Het voorwerp waartegen de voorliggende vordering gericht is – of zou moeten zijn – lijkt dan begrepen te moeten worden als de beslissing van 19 augustus 2014 van het schoolbestuur om de over verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Die beslissing van het schoolbestuur is trouwens volgens vaste rechtspraak van de Raad van State, met toepassing van het toentertijd geldende artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs, één van de twee mogelijke voor de Raad aanvechtbare eindbeslissingen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie

5. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen op dat de vordering niet ontvankelijk is, omdat – in de veronderstelling dat nog geen annulatieberoep is ingediend – door verzoeker is nagelaten om in het verzoekschrift een middel te ontwikkelen.

Beoordeling

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat min-

stens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de vordering tot schorsing.

7. Overeenkomstig artikel 16, § 1, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ (hierna: procedurereglement kortgeding), moet een verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, indien – zoals te dezen – het beroep tot nietigverklaring nog niet is ingediend, onder meer een uiteenzetting geven van de middelen die de nietigverklaring van de akte of het reglement kunnen rechtvaardigen en die zij dus tot staving van haar vordering aanvoert. Onder ‘middel’ in de zin van voormeld artikel 16, § 1, 5°, van het procedurereglement kortgeding, wordt verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden. ‘Voldoende duidelijk’ betekent dat geen veronderstellingen moeten worden gemaakt over de juiste bedoelingen van de verzoekende partij, waardoor in werkelijkheid de verwerende partij en nadien de Raad van State ertoe worden gebracht in de plaats van de verzoekende partij het verzoekschrift te redigeren.

Het verzoekschrift dient ten minste één ontvankelijk middel te bevatten. Het ontbreken van een middel in het verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van de vordering tot gevolg.

8. Er zij vastgesteld dat verzoeker na het feitenrelaas en een uiteenzetting over de uiterst dringende noodzakelijkheid, in zijn inleidend verzoekschrift geen woord spendeert aan de middelen die volgens hem de Raad van State ertoe moeten brengen de bestreden beslissing in haar tenuitvoerlegging te schorsen.

9. Hieraan kan niet worden verholpen door ter terechtzitting alsnog te pogen mondeling een middel onder woorden te brengen. Er kan door de Raad alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift wordt uiteengezet en gestaafd. De Raad mag geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer antwoorden in haar nota met opmerkingen en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

10. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie *obscuri libelli* vertoont de vereiste ernst opdat ze in de huidige stand van het geding zou worden aanvaard.

Die vaststelling volstaat om de vordering als niet-ontvankelijk te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren